

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 St 230946 25 PŽ
Novi Travnik, 16.7.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Alma Islamović, predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Denis Trifković, članovi vijeća, u pravnoj stvari predlagača GENAA d.o.o. Vitez, Kruščica bb, Vitez, koga zastupaju punomoćnici Emina Begić, advokat iz Bugojna i Emir Burak, advokat iz Travnika, protiv protivnika predlagača PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje, Vrbaska bb, koga zastupa punomoćnik Jasna Dunder advokat iz Novog Travnika, radi otvaranja stečajnog postupka nad privrednim društvom PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje, odlučujući po žalbama predlagača i pravnog lica Elektro grupa d.d. Mostar, Kneza Branimira br.2, Mostar, zastupanog po punomoćnici Begić Emini, advokati iz Bugojna, izjavljenim na rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 St 230946 25 St od 28.04.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.7.2025. godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalbe predlagača i pravnog lica Elektro grupe d.d. Mostar se odbijaju kao neosnovane i rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 St 230946 25 St od 28.04.2025. godine potvrđuje.

Odbijaju se žalitelji sa zahtjevima za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosima od po 940,00 KM kao neosnovanim.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odlučeno je kako slijedi:

Odbija se prijedlog predlagača GENAA d.o.o. Vitez za otvaranje stečajnog postupka nad privrednim društvom PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje (matični registarski broj subjekta MBS 51-01-1835-09 (stari broj 1-343) i JIB br. 4236111040000).

Odbija se prijedlog ELEKTRO GRUPA d.d. Mostar za pridruživanje predlagaču u ovom postupku i prijedlog ELEKTRO GRUPA d.d. Mostar za otvaranje stečajnog postupka nad privrednim društvom predlagača PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje.

Nalaže se protivniku predlagača PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje da predlagaču GENAA d.o.o. Vitez nadoknadi troškove prethodnog stečajnog postupka u iznosu od 4.400,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ovog rješenja.

Protiv ovog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio predlagatelj zbog pogrešne primjene Zakona o stečaju, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede procesnog prava. U žalbi ističe da iz činjeničnog stanja u spisu proizilazi da su ispunjeni uslovi iz člana 5.stav 2. Zakona o stečaju FBiH, i da je stečajni dužnik Paloč d.o.o. Gornji Vakuf/Uskoplje platežno nesposoban čime su ispunjeni uslovi iz člana 6. Zakona o stečaju FBiH, odnosno da u konkretnoj pravnoj stvari postoje

razlozi za otvaranje stečajnog postupka, a to je da je kod stečajnog dužnika nastupila platežna nesposobnost. U skladu sa naprijed navedenim zakonskim odredbama jasno je definirano da je razlog za otvaranje stečajnog postupka ako sud utvrdi platežnu nesposobnost stečajnog dužnika, pa čak shodno članu 6. stav 1. tačka b. Zakona o stečaju FBiH razlog za otvaranje stečajnog postupka jeste i prijetća platežna nesposobnost, a u konkretnom slučaju je treće lice izmirilo obaveze stečajnog dužnika, koji je i sam pred sudom obrazlagao, da je to urađeno jer je isti blokiran. Dakle, kroz prethodni stečajni postupak dokazano je da je u odnosu na Paloč d.o.o. Gornji Vakuf Uskoplje nastupila platežna nesposobnost i da su ispunjeni uslovi iz člana 6. Zakona o stečaju FBiH, odnosno da postoje uslovi za otvaranje stečajnog postupka. U obrazloženju pobijanog rješenja stečajni sud zanemaruje ove činjenice i obrazlaže svoju odluku činjenicom da predlagatelj nema pravnog interesa za dalje vođenje stečajnog postupka, obzirom da je namiren i da samim tim je jedini pravni interes ima predlagatelj Genaa d.o.o. Vitez u skladu sa članom 3. stav 2. Zakona o stečaju FBiH, ali obzirom na izmireni dug da tog pravnog interesa kod ovog predlagatelja nema. Međutim, pri ovakvom zaključku sud zanemaruje činjenicu da je pored predlagatelja Genaa d.o.o. u ovaj stečajni postupak dostavljen podnesak društva Elektro Grupa d.d. Mostar, te da je svoja potraživanja prijavila i Poreska uprava FBiH čija potraživanja iznose preko 2 miliona. Na osnovu takvog činjeničnog stanja sud zanemaruje da je utvrđena platežna nesposobnost stečajnog dužnika Paloč d.o.o. Gornji Vakuf Uskoplje, te da su ispunjeni uslovi iz člana 6. Zakona o stečajnom postupku. Pri tome sud zanemaruje svoju obavezu određenu članom 10. Zakona o stečaju FBiH, odnosno da je ovim članom određeno načelo zaštite povjerilaca, te je sud morao obezbijediti svim povjeriocima jednak tretman i ravnopravnost pred sudom, kao i njihovu zaštitu. Predlagatelj Genaa d.o.o. je imala pravni interes za pokretanje ovog postupka i u toku postupka treće lice plaća obaveze stečajnog dužnika, jer je isti u blokadi, a da bi izbjegao posljedice stečajnog postupka. Obzirom da je nastupila platežna nesposobnost stečajnog dužnika sud je morao u skladu sa članovima 6., 9. i 10. Zakona o stečaju FBiH donijeti rješenje kojim se otvara stečajni postupak nad društvom Paloč d.o.o., obzirom da je dokazano, kako materijalnim dokazima, tako i izvještajem privremenog stečajnog upravitelja da su ostvareni uslovi za vođenje postupka. Iz dostavljenog izvještaja stečajnog upravitelja, kao i iz dopune tog izvještaja, utvrđeno je da je dugoročna imovina društva Paloč d.o.o. Gornji Vakuf Uskoplje 4.065.110,00 KM, a kratkoročna imovina 3.837.744,00 KM, dakle ukupna imovina je 7.902.854,00 KM, dok su obaveze, prema izvještaju stečajnog upravnika 10.869.194 KM. Dakle, samo iz ovoga je vidljivo da su obaveze društva daleko veće od imovine društva, a što potvrđuje da je kod stečajnog dužnika nastupila platežna nesposobnost. Međutim, u toku predstečajnog postupka ispostavilo se da stečajni dužnik Paloč d.o.o. Gornji Vakuf Uskoplje nije vodio urednu knjigovodstvenu dokumentaciju, da je i sama imovina koja je prikazana u poslovnim knjigama upitna, pa primjera radi u bruto bilancu je evidentirano da se u poslovnim knjigama nalazi imovina MHE Voljevac, a predlagatelj je dostavio na ročištu ZK Izvadak 1228 KO SP Privor iz kojeg proizlazi da nisu tačni ovi podaci iz poslovnih knjiga stečajnog dužnika, jer isti nije niti vlasnik niti suvlasnik ovih nekretnina. Stečajni upravnik je naveo da stečajni dužnik Paloč d.o.o. Gornji Vakuf/Uskoplje ne vrši popis imovine, a što je obavezan činiti u skladu sa zakonom, pa ne čudi da u poslovnim knjigama ima iskazano više imovine nego što realno posjeduje. Dakle, osnovano bi bilo zaključiti da je imovina Paloč d.o.o. manja za bar 2 miliona KM, što bi činilo obaveze duplo većim od imovine. Stečajni upravnik je naveo i da ne postoji dovoljno imovine da bi

se pokrile sve obaveze, te da Paloč d.o.o. ima gubitak iznad visine kapitala. Evidentno je da stečajni dužnik Paloč d.o.o. ima enormne obaveze prema Poreznoj upravi FBiH, koje Paloč d.o.o. nije u stanju plaćati, niti ih on plaća, što se potvrđuje podneskom u ovom spisu kojim je Porezna uprava dostavila svoju prijavu potraživanja. Privremeni stečajni upravitelj je ostao u cijelosti kod svog izvještaja, ali na zapisnik kod suda je potvrdio da postoje uslovi za otvaranje stečajnog postupka, da postoji imovina iz koje se može financirati imovina iz koje se može financirati stečajni postupak, ali da je upitan pravni interes predlagatelja, iako nije bila obaveza privremenog stečajnog upravitelja da utvrđuje pravni interes. Iz stanja cjelokupnog spisa i svih dokaza koji se nalaze u njemu jasno se da zaključiti sljedeće: U skladu sa članom 2. stav. Zakona o stečaju FBiH određeno je da je predstečajni postupak sudski postupak koji sud provodi prije pokretanja i vođenja stečajnog postupka, a radi financijskog i operativnog restrukturiranja stečajnog dužnika. Također, članom 3. Zakona o stečaju FBiH određeni su ciljevi predstečajnog postupka i upravo kroz te ciljeve je dokazano da je pravni položaj stečajnog dužnika takav u odnosu na povjerioce da izbjegava plaćanje obaveza prema povjericima, da ta plaćanja vrši selektivno preko trećih pravnih osoba, a što je nedopustivo u poslovnom svijetu. Obaveza suda je bila postupiti po naprijed navedenim zakonskim odredbama i donijeti rješenje kojim se otvara stečajni postupak, a što je sud propustio učiniti. U obrazloženju pobijanog rješenja sud se poziva na član 58. Zakona o stečaju FBTH i na osnovu istog tvrdi da društvo Genaa d.o.o. nema pravni interes za nastavak ovog postupka, a što nije točno. Shodno članu 58. Zakona o stečaju FBiH predlagatelj je dostavio pismeni prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, uz isti dostavio odgovarajuću dokumentaciju, kroz postupak dokazana platežna nesposobnost stečajnog dužnika dokazao osnovanost svog duga, postupku su se pridružili i drugi povjeritelji koje je sud u skladu sa članom 9 i 10. Zakona o stečaju FBiH morao obezbijediti ravnopravan položaj u postupku, a što je izostalo, a što sve ukazuje da je pobijano prvostepeno rješenje pravno neodrživo i što čini ovu žalbu osnovanom. Posebno je nedopustivo da na bazi ovakvog činjeničnog stanja sud dopušta da stečajni dužnik izbjegava svoje obaveze selektivnim plaćanjem obaveza prema trećim licima preko trećih pravnih osoba, da sud dopušta da je stečajni dužnik u dugoročnoj blokadi čime omogućava drugim povjeriteljima, a u konkretnoj pravnoj stvari radi se o Poreskoj upravi FBiH da ostvare naplatu svojih potraživanja, a pri tome kao razlog za odbijanje stečajnog postupka, tvrdi da predlagatelj nema pravni interes, iako takve činjenice nisu propisane ni u zakonskoj odredbi na koju se sud u pobijanom rješenju poziva. Na strani 15. obrazloženja pobijanog rješenja pored što se poziva na odredbu člana 58. Zakona o stečaju FBiH, sud se poziva i na odredbu člana 102. istog zakona iz koje ne proizlazi da će sud odbiti prijedlog predlagatelja ukoliko nema navodnog pravnog interesa za vođenje stečajnog postupka, stavom 4. ovog člana je samo propisano da će sud u roku od 3 dana od zaključenja ročišta donijeti odluku o otvaranju stečajnog postupka ili odbiti prijedlog, dok je u stavu 9 istog člana navedeno da ako zainteresirano lice predloži otvaranje stečajnog postupka, da će stečajni sudija otvoriti stečajni postupak i voditi ga u skladu sa odredbama ovog zakona. Dakle, iz citirane zakonske odredbe jasno proizlazi prije svega da se sud pogrešno poziva na odredbe jer u istoj nisu sadržani razlozi za ovakvog odbijanje prijedloga, a da je sud pravilno primijenio i ove odredbe Zakona o stečaju onda bi morao donijeti rješenje kojim se otvara stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Paloč d.o.o. Gornji Vakuf Uskoplje. Iz svega naprijed izloženog predlažemo da drugostepeni sud uvaži navode iz ove žalbe i donese odluku predloženu u uvodu.

Isti dan advokatica Emina Begić je dostavila i žalbu izjavljenu od strane društva Elektro grupa d.d. Mostar kojom pobija stav II rješenja kojim se odbija prijedlog Elektro grupa d.d. Mostar za pridruživanje predlagачu u ovom postupku i prijedlog Elektro grupe d.d. Mostar za otvaranje stečajnog postupka nad privrednim društvom predlagачa PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje. U žalbi ističe da je članom 2. stav 2. Zakona o stečaju data definicija pojma predlagatelja koju sud pogrešno primjenjuje na konkretnu pravnu situaciju i da Elektrogrupa d.d. Mostar ima pravni interes za vođenje ovog postupka obzirom da ima neizmirena potraživanja u odnosu na stečajnog dužnika Paloč d.o.o. Gornji Vakuf/Uskoplje slijedom čega na temelju čl. 102. i 9. Zakona ima pravni interes, te u skladu sa članom 102. stav 9. Zakona kao zainteresovano lice predloži otvaranje stečajnog postupka, kojeg je sud na osnovu tog člana bio u obavezi otvoriti. Pored navedenog, u ovom postupku sud je morao pravilno primijeniti i član 9. Zakona o stečaju FBiH kojim je propisano načelo jednakog tretmana i ravnopravnosti. Ovim članom je jasno propisano da i u predstečajnom i stečajnom postupku svim povjericima se mora obezbijediti jednak tretman.

U odgovorima na žalbe osporava se njihova osnovanost sa prijedlogom da se odbiju.

Nakon što je ispitao osporeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15-u daljem dijelu teksta: ZPP), a u vezi sa članom 17. Zakona o stečaju („Službene novine FBiH“ br. 53/21-u daljem dijelu teksta: Zakon), ovaj sud je zaključio:

Žalbe nisu osnovane.

Iz spisa prvostepenog suda, u bitnom, proizilazi sljedeće:

-da je predlagач dana 17.02.2025. godine podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad društvom PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje radi naplate potraživanja dosuđenih pravosnažnom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 Ps 160887 19 Ps od 08.02.2021.godine na temelju koje je stečajni dužnik u obavezi predlagatelju na ime duga dužan platiti iznos od 177.000,00 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od 18.04.2019. godine pa do konačne isplate, te troškove postupka u iznosu od 7.660,00 KM, uz koji je dostavljena navedena presuda i presuda Vrhovnog suda F BiH broj: 51 0 Ps 160887 21 Rev od 24.02.2022. godine;

-da je uz prijedlog dostavljen popis blokada za firmu PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf/Uskoplje izdat od Addiko bank d.d. Sarajevo i izvještaj Centralne banke o statusu računa stečajnog dužnika iz kojih proizilazi da je transakcijski račun stečajnog dužnika blokiran još od 10.09.2019. godine zbog čega je predlagatelj u neznatnom dijelu namirio svoja potraživanja u izvršnom postupku koji se na temelju te presude, kao izvršne isprave, vodi pred Općinskim sudom u Bugojnu u predmet broj 46 0 116375 24 IPM;

-da je sud primjenom čl. 61., 63. i 66. Zakona dana 10.3.2025.godine donio rješenje kojim pokreće prethodni stečajni postupak radi utvrđivanja uslova za otvaranje

stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom PALOČ d.o.o., a za privremenog stečajnog upravnika imenuje Sunulahpašić Samira iz Busovače jer sud na osnovu isprave dostavljenih uz prijedlog nije mogao utvrdi postojanje svih neophodnih zakonskih uslova za otvaranje stečajnog postupka;

-da je privremeni stečajni upravnik dostavio mišljenja iz kojeg proizilazi : 1. da privredno društvo PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje posjeduje dovoljno imovine potrebne za eventualno pokriće troškova stečajnog postupka (član 63.stav 2. ZOS FBiH), 2. da kod privrednog društva PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje postoji razlog za eventualno otvaranje stečajnog postupka (član 63.stav 2. ZOS FBiH), 3. da prijedlog za otvaranje stečaja nad stečajnim dužnikom od predlagača-društva GENAA d.o.o. Vitez nije više osnovan iz razloga što je u toku prethodnog postupka stečajni dužnik izmirio obaveze po pravosnažnoj presudi od 08.02.2021.godine, 4. da procjenjuje da se poslovanje privrednog društva PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje može nastaviti u nekom manjem obimu poslovanja jer društvo ostvaruje prihode od MHE Voljevac i eventualnom naplatom potraživanja po pravosnažnim presudama stvorili bi se uslovi za poslovanje u većem kapacitetu i izmirivanje obaveza. U suprotnom, a što pokazuju i zvanični finansijski izvještaji na dan 31.12.2024. godine to ne bi bilo moguće jer stečajni dužnik nije sposoban da izmiruje tekuće obaveze a nije sposoban ni da se dodatno zaduži (član 63.stav 3. ZOS FBiH), 5. da stečajni dužnik ima dovoljno imovine za pokriće troškova u slučaju eventualnog vođenja stečaja, pa predlaže Sudu da o navedenom odluči uvažavajući relevantnu činjenicu da je stečajni dužnik izmirio obaveze po pravosnažnoj presudi Općinskog suda u Travniku broj 51 0 Ps 160887 19 Ps od 08.02.2021. godine predlagaču koji je podnio prijedlog za pokretanje stečaja društvu GENAA d.o.o. Vitez;

- da nije sporno da je predlagaču GENAA d.o.o. Vitez dana 27.3.2025.godine uplaćen iznos od 267.872,91 KM, a koja uplata se odnosi na plaćanje duga koji predlagač potražuje od dužnika PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf, po presudi Općinskog suda Travniku broj: 51 0 Ps 160887 19 Ps od 08.02.2021. godine, a na osnovu koje presude je doneseno rješenje o izvršenju Općinskog suda Bugojnu broj: 46 0 Ip 116375 24 Ip od 29.01.2024. godine u kojem je predlagač djelomično naplatio svoje potraživanje;

-da je plaćanje navedenog iznosa izvršeno od strane pravnog lica VZ COMMERCE d.o.o. Gornji Vakuf koje je sa stečajnim dužnikom dana 27.3.2025.godine zaključilo ugovor o preuzimanju duga od 27.03.2025. godine kojim je članom 2. preuzeo dug povodom kojeg je podnesen prijedloga, a zatim isti nesporno platilo u cijelosti;

-da je stečajni sudija nakon što je primio izvještaj privremenog stečajnog upravnika zakazao ročište za utvrđivanje uslova za otvaranje stečajnog postupka održano dana 24.4.2025.godine u skladu sa čl. 102. stav 1. Zakona, nakon čega su se stekli uslovi da stečajni sudija i donese odluku o otvaranju stečajnog postupka ili odbijanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u smislu člana 102. stav. 4. Zakona o stečaju FBiH, te nakon održanog ročišta na osnovu članova člana 58. stav 2. i 3. Zakona o stečaju, u vezi sa članom 102. stav 4. Zakona o stečaju odbio prijedlog;

-da je društvo Elektro Grupa d.d. Mostar dana 4.4.2025. godine podnijela zahtjev da mu se prizna svojstvo predlagača u postupku, a obzirom da ovo društvo ima

potraživanja u odnosu na dužnika Paloč d.o.o. Gornji Vakuf- Uskoplje, a sve u skladu s članom 9. Zakona o stečajju, tvrdeći u istom da nema utvrđeno potraživanje koje se zasniva na izvršnoj ispravi ili na nepravosnažnoj sudskoj ili upravnoj odluci, zbog čega je pokrenut postupak pred Općinskim sudom u Travniku koji se vodi pod brojem: 51 0 Ps 232265 25 Ps, a kojim tužbom se tek traži da se utvrdi obaveza plaćanja duga po osnovu sporazuma zaključenih sa dužnikom.

Na osnovu odredbe člana 58. stav 2. i 3. Zakona regulisano je da za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ovlašteni su stečajni dužnik i svaki povjerilac koji ima pravni interes za provođenje stečajnog postupka, a povjerilac je dužan u prijedlogu učiniti vjerovatnim svoje potraživanje i platežnu nesposobnost stečajnog dužnika. Dakle, temeljem prednje odredbe povjerilac je u prijedlogu dužan učiniti vjerovatnim kumulativno propisane uvjete (postojanje potraživanja i platežnu nesposobnost stečajnog dužnika).

Povjerilac je ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ako učini vjerovatnim postojanje svog potraživanja. Kod činjeničnih utvrđenja prvostepenog suda, koja se u tom dijelu ne osporavaju žalbom, da je predlagatelj imao potraživanje prema dužniku u iznosu od 267.872,91 KM, koja je prije održavanja ročišta (27.3.2025.godine) uplaćeno u cijelosti predlagatelju od strane pravnog lica VZ COMMERCE d.o.o. Gornji Vakuf, koje je prethodno sa stečajnim dužnikom zaključio ugovor o preuzimanju duga godine kojim je članom 2. preuzeo dug povodom kojeg je podnesen prijedloga, a zatim isti nesporno platio, čiju uplatu je predlagatelj primio predlagatelj je izgubio aktivnu legitimaciju za pokretanje stečajnog postupka nad dužnikom. Dakle, i nakon što je pokrenut postupak radi utvrđivanja postojanja uslova za otvaranje stečajnog postupka (prethodni postupak) sud može ocjenjivati vjerovatnost postojanja predlagateljevog potraživanja pa time i pravni interes, jer rješenje o odbijanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka sud donosi između ostalog i ocjenom vjerovatnosti potraživanje predlagača, a ne samo utvrđivanjem zakonom predviđenih stečajnih razloga za otvaranje stečajnog postupka. Naime, odredbom člana 296. stav 2. i 4. Zakona o obligacionim odnosima (Službeni list R BiH, br. 2/92, 13/93 i 13/94 i "Službene novine Federacije BiH", br. 29/03 i 42/11, dalje ZOO) regulisano je da je povjerilac dužan primiti ispunjenje od svakog lica koje ima pravni interes da obaveza bude ispunjena, pa za ispunjenje obaveze nije odlučno ko je obavezu ispunio umjesto dužnika, jer je može ispuniti ne samo dužnik nego i treća osoba, a povjerilac je dužan primiti to ispunjenje. Budući da je, kao u konkretnom slučaju, povjerilac primio ispunjenje obaveze, čijim ispunjenjem je njegovo potraživanje povodom kojeg je podnesen prijedlog namireno cijelosti izgubio je aktivnu legitimaciju koju mora imati tokom cijelog prethodnog postupka, a ne samo u trenutku njegovog pokretanja.

Jedini pravni interes koji predlagatelj može imati za otvaranje stečajnog postupka je namirenje njegovog potraživanja a što je i svrha samog stečajnog postupka kako je i regulisana odredbom člana 3. stav 2. navedenog zakona. Dakle, kako čl. 58.stav 2. i 3. Zakona propisuje obavezu predlagatelja da učini vjerovatnim kumulativno propisane uslove (postojanje potraživanja i platežnu nesposobnost stečajnog dužnika) izostanak jednog od ova dva kumulativno propisana uslova ima za posljedicu odbijanje prijedloga neovisno od činjenice da je u fazi pripremnog postupka dokazana vjerovatnost drugog, konkretno platežne nesposobnosti. Stoga, irelevantni su žalbeni navodi o povredi čl. 6. Zakona kojim su propisan razlozi za

otvaranje stečajnog postupka, među kojim je i platežna nesposobnost stečajnog dužnika, koja može imati utjecaja na pravilnost odluke prvostepenog suda samo ukoliko predlagatelj ima aktivnu legitimaciju zasnovanu na postojanju potraživanja pa samim tim i pravnog interesa za otvaranje stečajnog postupka koji ima za cilj namirenje potraživanja od platežno nesposobnog dužnika, čija platežna nesposobnost daje pravo njegovom povjeriocu da podnese prijedlog i pokrene stečajni postupak (čl. 58. stav 2. i 3. u vezi sa čl. 3.stav 2. Zakona). Stoga, iz naprijed navedenih razloga odluka prvostepenog suda u dijelu kojim se odbija prijedloga je pravilna, zasnovana na pravilnoj primjeni čl. 58. stav 2. i 3. i člana 3. stav 2. Zakona, bez učinjenih povreda odredba Zakona o parničnog postupku i Zakona o stečaju.

Članovi 9. i 10. Zakona i propisuju da se u predstečajnom i stečajnom postupku svim povjeriocima obezbjeđuje jednak tretman i ravnopravan položaj povjerilaca istog isplatnog reda i omogućava najpovoljnije namirenje povjerilaca u skladu sa ovim zakonom. Pravilno prvostepeni sud zaključuje da je sasvim druga pravna situacija kada sud donese rješenje o otvaranju stečajnog postupka, u kojem slučaju su povjerioci u obavezi da prijave svoja potraživanja, a na povjerioce se odnosi i odredba člana 9. i 10. Zakona o stečaju, koja im garantuje jednak tretman i najpovoljnije namirenje, a ne na predlagača koji je podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka kako to pogrešno smatraju punomoćnici Genaa d.o.o. Vitez i Elektro grupa d.d. Mostar. Dakle, žalitelj neosnovano ukazuje da je pobijanim rješenje sud povrijedio ove članove na temelju kojih je žalitelju Elektro grupa d.d. Mostar morao priznati svojstvo predlagača i otvoriti stečajni postupak, samo zato što su i oni povjerioci i moraju imati jednak tretman sa predlagačem, koji je za razliku od njih podnio prijedlog sačinjen u skladu sa čl. 58. Zakona, slijedom čega se žalitelji ne mogu smatrati predlagačem samo zato što imaju potraživanja, koja nisu utvrđena odlukom suda ili nadležnog organa. Prednji članovi (9. i 10. Zakona) im ne garantiraju takvu vrstu jednakosti.

Prvostepeni sud je pravilno primijenio čl. 2.stav 5. i 58. stav 2. i 3. Zakona kada je odbio prijedlog Elektro grupa d.d. Mostar za pridruživanje predlagaču u ovom postupku i njen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad privrednim društvom predlagača PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje zaključivši da Zakon o stečaju, ne poznaje pojam „pridruživanje predlagaču“ već samo predlagača koji je regulisan u čl. 2. stav 5. Zakona koji propisuje da je predlagač lice koje je podnijelo prijedlog za pokretanje predstečajnog ili stečajnog postupka, što je u konkretnom slučaju Genaa d.o.o. Vitez, koja je prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda imala i dana 27.3.2025.godine izgubila aktivnu legitimaciju zbog plaćanja dugovanja stečajnog dužnika, tj. prije podnošenja prijedloga Elektro grupa d.d. Mostar koji je podnesen sudu dana 4.4.2025. godine. Obzirom da se stečajni postupak u skladu sa čl. 58. Zakona pokreće isključivo pismenim prijedlogom (stav 1.) povjerioca koji ima pravni interes za provođenje stečajnog postupka (stav 2.) koji je u prijedlogu dužan učiniti vjerovatnim svoje potraživanje i platežnu nesposobnost stečajnog dužnika prilaganjem odgovarajuće dokumentacije (stav 3.) uz zakonsku prezumciju da se tražena vjerovatnoća postojanja potraživanja zasniva na izvršnoj ispravi ili na nepravomoćnoj sudskoj ili upravnoj odluci, kakvu bez obzira na sadržaj čl. 2.stav 5. i 58. stav 1. i 2. Zakona, te na činjenicu da Zakon ne poznaje mogućnost pridruživanja prijedlogu u fazi prethodnog postupka u kojoj sud ocjenjuje osnovanost prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, žalitelj nema, zbog čega je i pokrenuo postupak pred

Općinskim sudom u Travniku koji se vodi pod brojem 51 0 Ps 232265 25 Ps, u kojem traži utvrđenje postojanje obaveze plaćanja duga po osnovu sporazuma na kojima zasniva svoje potraživanje zbog kojeg i želi da se „pridruži“ prvostepeni sud je pravilno zaključio da je prijedlog žalitelja neosnovan, kako za pridruživanje predlagaču u ovom postupku, tako i za otvaranje stečajnog postupka nad privrednim društvom predlagača PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje.

Postupajući na prednji način prvostepeni sud nije povrijedio ni čl. 102. stav 7. Zakona kojim je propisano da ako imovina stečajnog dužnika ne pokriva troškove postupka, a prijedlog je dopušten i osnovan, stečajni sudija će javnim pozivom, objavljenim na oglasnoj tabli suda, web stranici suda -elektronskoj tabli suda i u "Službenim novinama Federacije BiH", pozvati povjerioce i zainteresirana lica da u roku od 30 dana od dana objavljivanja poziva predlože otvaranje stečajnog postupka i uplate predujam za obezbjeđenje troškova stečajnog postupka, u iznosu koji odredi stečajni sudija.

Žalitelj zanemaruje činjenicu da je ovo pravo zainteresovanih lica i povjerioca koji nisu podnijeli prijedlog propisano u slučaju da je prijedlog osnovan i dopušten, a imovina stečajnog dužnika ne pokriva troškove postupka, koji u konkretnom slučaju zbog nedostatka aktivne legitimacije predlagača Genaa d.o.o. Vitez nije osnovan, iz razloga koji su prethodno obrazloženi. Dakle, i ovom članom su kumulativno propisani uslovi pod kojim treće lice, kao povjerilac ili zainteresovano lice mogu predložiti otvaranje stečajnog postupka, među kojim je i osnovanost prijedloga. Stoga, žalitelj svoje pravo na pridruživanje ne može zasnivati na stavu 7. čl. 102. Zakona koji reguliše pravnu situaciju kada je sud u fazi prethodnog postupka utvrdio da je prijedlog osnovan i dopušten, a imovina stečajnog dužnika ne pokriva ni troškove postupka, koji uslov, uz uslov osnovanosti prijedloga, prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda nije ispunjen, jer je privremeni stečajni upravnik utvrdio da privredno društvo PALOČ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje posjeduje dovoljno imovine potrebne za eventualno pokriće troškova stečajnog postupka (član 63.stav 2. Zakon), zbog čega prvostepeni sud nije učinio pogrešnu primjenu materijalnog prava, konkretno čl. 102. stav 7. Zakona time što nije postupio u skladu sa tim članom, niti pozivom na isti dozvolio pridruživanje žalitelju na stranu predlagače i udovoljio njegovom zahtjevu za otvaranje stečajnog postupka. Činjenica da Zakon reguliše situaciju i uslove pod kojim i treća lica, koja nisu podnosioci prijedloga, a jesu povjerioci ili zainteresovana lica, mogu staviti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ne može se tumačiti na način da u svakoj fazi postupka, svako treće lice može dobiti status i prava predlagatelja i zahtijevati otvaranje stečajnog postupka, da bi naplatili svoje potraživanje, koje uz to nije utvrđeno odlukom suda ili drugog državnog organa, samo zato što zakon propisuje tu mogućnost jer je to pravo uslovljeno ispunjenošću kumulativno određenih uslova iz čl. 102. stav 7. Zakona koji se odnose na prijedlog, odnosno njegovu osnovanost i dopuštenost i na imovinu stečajnog dužnika, odnosno da ista ne pokriva troškove postupka. Tek tada prvostepeni sud može primijeniti čl. 102. stav 7. Zakona i udovoljiti prijedlogu povjerioca za otvaranje stečajnog postupka, koji uslovi u konkretnom slučaju, prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda, koji se u tom dijelu ne osporavaju žalbom, nisu ispunjeni.

Prvostepeni sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom

191. stav 4. Zakona o parničnom postupku FBiH, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu (ovakav stav je zauzeo Vrhovni sud u presudi broj: 46 0 P 006187 12 Rev od 31.10.2013. godine, Ustavni sud BiH u više odluka kao i u odluci Ap-352/04 od 23.3.2005. godine).

Iz navedenih razloga neosnovani su žalbeni navodi da je pobijano rješenje zasnovano na nepravilnoj primjeni materijalnog prava i povredi odredbi Zakona o stečaju.

Članom 8. i 123. stav 2. ZPP je propisano da će sud na osnovu slobodne ocjene dokaza, cijeneći ih savjesno i brižljivo, utvrditi relevantne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke u konkretnoj pravnoj stvari. Kako stranke vrlo često predlažu i dokaze za koje se u toku postupka ispostavi da nisu relevantni, takve dokaze sud nije obavezan cijeliti niti ih posebno obrazlagati. U tom pravcu upućujemo na pravni stav Vrhovnog suda Federacije BiH iz odluke broj 65 0 Ps 027064 14 Rev od 10.02.2015. godine i odluku Ustavnog suda BiH broj AP 3074/17 od 31.01.2018. godine u kojoj je Ustavni sud ukazao na standarde koje mora sadržavati svaka odluka. U konkretnom slučaju sud je utvrdio sve relevantne činjenice koje su od značaja za pravilnu primjenu čl. 58. stav 2. i 3. Zakona, dok se činjenice, ističane u žalbi, a koje se odnose na platežnu nesposobnost protivnika, u ovakvoj činjeničnoj i pravnoj situaciji smatraju irelevantnim.

Ostale žalbene navode ovaj sud je cijenio ali ih nije posebno obrazlagao jer nisu od odlučnog značaja (član 231. ZPP).

Odluka o troškovima žalbenog postupka donijeta je primjenom odredbi iz člana 387. stav 1. 386. stav 1 i člana 397. stav 1. ZPP. Predlagaču i društvu Elektro grupa d.d. Mostar temeljem odredbe čl. 386. stav 1. ZPP-a ne pripadaju troškovi sastava žalbe u traženim iznosima do po 940,00 KM jer su iste odbijene kao neosnovane.

Kako ne stoje žalbeni razlozi niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 235. stav 2. ZPP, žalbu predlagatelja i društva Elektro grupa d.d. Mostar je valjalo odbiti kao neosnovane i prvostepeno rješenje potvrditi.

Predsjednica vijeća

Alma Islamović